

νος ἄλλως νὰ τὴν διορθώσῃ προσέθηκεν ἐκεῖ ἐπάνω τὸ Ο, ἐμπιστευθεὶς τὴν ὀρθὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς ἐμπείρους ἀναγνώστας του. Ἄλλας τινὰς ἀβλεψίας αὐτοῦ, ὡς οἴκοθεν φανερὰς καὶ ἀναξίας λόγου, περιττὸν νὰ σημειώσω ἐνταῦθα.

Στίχ. 26. Τοῖς ἐξακοσίοις καὶ πενήκοντα ἅπαξ ἔτι, καθόσον εἶδα, ἀναφέρεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν (C. I. A. II, 471) ἄλλως ἀπλῶς μόνον ἐν τοῖς ψηφίσμασι μνημονεύεται ἡ Βουλὴ

καὶ ἀγνοῶ μὲν ἂν ὁ ἡμέτερος χαρακτὴρ ἐπίτηδες ἐμνημόνευσε αὐτόν, εἴτε διότι τότε κοντὰ εἶχε γίνεῖ ἡ μεταβολή, εἴτε καὶ διότι ἠθέλησε νὰ νάδειξῃ ἔτι μᾶλλον τὴν ὑπὸ τῶν ἐπιμελητῶν γενομένην δαπάνην, ὅτι ὁμοῦ καλῶς ἐποίησε προσθεῖς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν, δηλὸν ἐκ τῶν προειρημένων.

Ἐν Ἐλευσίνῃ, τῆ 25 Μαΐου 1888.

Δ. Φ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΚ ΠΡΙΗΝΗΣ

Πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἐκδοὺς ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ (περιόδου γ' σελ. 218-224) δύο ἐκ Πριήνης ψηφισμάτων τεμάχια, ἀντιγεγραμμένα ἐπὶ τόπου ὑπὸ τοῦ ἐν Κελεμβεσίῳ διδασκάλου Ἀλκιβιάδου Ἰω. Σακελλίωνος, ἐκδίδω σήμερον καὶ τρίτον ἄλλο ὅμοιον τεμάχιον, κομισθέν μοι ἀρτίως ἐν ἀντιγράφῳ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, ὅπερ ἔχει οὕτως:

ΕΙΝΕΛΛ ΙΟ
Λ Η Σ Κ Α Ι Τ Ο Υ Δ Η Μ Ο Υ
Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Υ Ν Η Ρ Α
Ο Υ Δ Η Μ Ο Υ Ε Ι Σ Τ Α Ψ Η Φ Ι
Φ Α Ν Ω Κ Ο Τ Α Σ Τ Η Σ Α Π
Κ Α Τ Α Σ Υ Ν Γ Ρ Α Φ Η Ν Η Ν Α Μ
Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Ν Ε Ο Υ Σ Κ Α Ι Τ
Ε Κ Α Ι Ο Ι Λ Ο Ι Π Ο Ι Τ Η Ν Ε Υ Ν
Ο Ν Τ Η Π Ο Λ Ε Ι Τ Ο Ν Δ Ε Ν
Φ Α Ν Ε Σ Τ Α Τ Ω Τ Ο Π Ω
Ι Κ Α Ι Τ Η Σ Π Α Τ Ρ Ι Δ Ο Σ Ε

Ἐσημείωσεν ὁ ἀντιγράφας, ὅτι ἀνεσκάφη ὁ λίθος ἐν Πριήνῃ, ἔχων ὕψος 0,31, πλάτος 0,25, πάχος 0,09, καὶ εὑρίσκεται νῦν παρὰ τῷ Σάββα Ἀργυροῦ Κυπρίῳ, καθὼς δὲ βλέπω ἐγὼ ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν μου ἀντιγράφῳ, τῷ ἀποδίδοντι ὡς ὁμοιώματα τὸ περίγραμμα τοῦ λίθου, εἶναι ὁ λίθος ἐλλειπῆς μόνον δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν, ἄνω δὲ καὶ κάτω ὄχι, κάτω μάλιστα ὑπάρχει καὶ τόπος μετὰ τὸν τελευταῖον στίχον κενός, ὡς τριῶν στίχων.

Δίδω νῦν τὴν μεταγραφὴν τῶν κεφαλαίων μετ' ὀλιγίστων συμπληρώσεων.

..... εἰν ελλ..... Ιο.....
... τῆς βου)λῆς καὶ τοῦ δήμου.....
..... στεφανοῦν Ἴρα(κλ;.....
..... τ)οῦ δήμου εἰς τὰ ψηφί(σμα)τα.....
5 ἐστε)φανωκότας τῆς ἀπ.....
..... κατὰ συνγραφὴν ἦν αΜ;.....
..... καὶ τοὺς νέους καὶ τ.....
... ἵνα δ)ὲ καὶ οἱ λοιποὶ τὴν εὔ(νο)ιαν.....
..... ον τῇ πόλει, τὸν δεν.....
10 ... ἐν τῷ ἐπι)φανεστᾷ τῷ τῷ.....
..... καὶ τῆς πατρίδος ε.....

Θέλων νὰ εἶπω τι συντελοῦν εἰς ἐρμηνείαν τῶν ὀλίγων τούτων κλοβῶν στίχων, ἀπήντησα οὐ μικρὰς δυσκολίας. Ἡ πρώτη ἐλπίς, ἣν ἔσχον καὶ ἐγὼ μετὰ τοῦ κομίσαντος τὸ ἀντίγραφο, περὶ τοῦ ὅτι θὰ ἦσαν ἴσως οἱ στίχοι οὗτοι συμπληρωτικοὶ ἐκείνων τῶν προεκδομένων ψηφισμάτων, καθ' ὅσον τό τε σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὸ πάχος τοῦ λίθου (ἐκεῖ μὲν 0,10, ἐδῶ δὲ 0,09) ἐπιεικῶς συμφώνει, ἡ ἐλπίς, λέγω, ἐκείνη ἀπέπτῃ φρούδη, ὅτε εἶδα, ὅτι οὐδαμῶς συγκολλῶνται αἱ φράσεις τῶν τότε τεμαχίων μετὰ τὰς τοῦ νῦν ἐλθόντος. Ἐπειτα παρατήρησα, ὅτι τέλος μὲν ψηφίσματος ἔχομεν βεβαίως ἐν τῷ σήμερον ἐκδιδομένῳ τεμαχίῳ, ὅπερ δηλὸν γίνεται οὐ μόνον ἐκ τοῦ κενοῦ ἀφειμένου

κάτω τόπου τοῦ λίθου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐν τοῖς δυοῖς τελευταίοις αὐτοῦ στίχοις τυπικῆς φρασεολογίας, ὁμοιοζούσης τὴν τῶν τεσσάρων τελευταίων στίχων τοῦ ἐκεῖ ὑπὸ στοιχείου Β ἐκδεδομένου τεμαχίου, (ιδίως αἱ λέξεις ἐν τῷ ἐπιγραφεστάτῳ τόπῳ καὶ τῆς πατρίδος ἀπαντῶσι καὶ ἐκεῖ καὶ ἐδῶ) ἀρχὴν δὲ ψήφισματος νὰ διῶδω δὲν ἠδυνήθη ἐν τῷ α'. τοῦ σημερινοῦ τεμαχίου στίχῳ, ὄντι τόσον κακῶς διατεθειμένῳ. Ὑποπεύθη μάλιστα, μήπως, καίπερ σώζοντος τοῦ λίθου τὸ ἄνω τέρμα του εὐθυγράμμως τετμημένον, ὅμως δὲν περιείχετο εὐθὺς ἐκεῖ ἐν τῷ α'. στίχῳ ἢ ἀρχῇ τοῦ ψήφισματος, ἀλλ' ἐν ἐτέρῳ λίθῳ· εἰς ἣν ὑποψίαν μὲ ἤγεν ἔτι καὶ ἡ ὀλιγότης τῶν στίχων τούτων (ὅσον μακροὶ καὶ ἂν ἤθελον ὑποτεθῆ ποτε ὄντες) διὰ ψήφισμα ὀλόκληρον τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὅτε οἱ Ἕλληνας ἔχαιρον πολυλογοῦντες.

Ταῦτα εἰπὼν ὄχι ἐρμηνευτικά, ἀλλὰ διαπορητικά, τελευταῖον λέγω, ὅτι τινὲς τῶν ἐν τούτῳ τῷ τεμαχίῳ κολοβῶν φράσεων ὑποβάλλουσί μοι τὴν εἰκασίαν, ὅτι ἴσως τὸ ποτὲ πλήρες ψήφισμα, καὶ περ γραφὲν εἰς τιμὴν ἐνός τινος ἀνδρός, εὐεργετήσαντος ὁπωσδήποτε τὴν πόλιν (οὗ τὸ ὄνομα πιθα-

νῶς κρύπτεται ἐν τῷ γ'. στίχῳ), ὅμως περιείχε καὶ γενικωτέρους τινὰς ὁρισμοὺς περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἀπονομῆς τιμῶν εἰς τοὺς ἀξίους τιμῆς ἀνδρας.

Ὁ αὐτὸς ἐν Κελεμβεσίῳ διδάσκαλος παρέδωκέ μοι πρὸς δημοσίευσιν τὸ ἐξῆς ἀντίγραφον στήλης, ἴσως ἐπιτυμβίας, σημειώσας, ὅτι εἶναι μήκους 0,32, πλάτους 0,15, ἐντετοιχισμένη νῦν ἐν τῇ παρὰ τὴν Πριήνην κατὰ τὴν θέσιν Δερμὲν δερὲ ἀποθήκη τοῦ Δημητρίου Τσανδαρλιώτου·

Κ Ο Ν Ι Ο Σ	Κόνιος
Μ Ο Ν Ι Μ Η	Μονίμη
Μ Ο Ν Ι Μ Α Σ	Μονίμας
Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Α	Θεοδώρα
Μ Ο Υ Σ Α	Μοῦσα

Τὸ περίγραμμα τοῦ λίθου, ὡς ἔχει ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν μου ἀντιγράφῳ, δεικνύει, ὅτι εἶναι, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ἠκρωτηριασμένης στήλης τεμαχίον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἀπριλίου 1888.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΠΕΡΙ ΒΟΙΩΤΙΚΟΥ ΣΚΥΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟ Σ. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ¹

Τῷ ἄριστα γεγυμνασμένῳ ὀφθαλμῷ τοῦ Σ. Κουμανούδη τοῦ ἀναγόντος τὰ ἀμυδρῶς φαινόμενα ἐπὶ τοῦ σκύφου γράμματα καὶ παντοίως βασανίσαντος τὰ περὶ τὴν παράστασιν, ὀρεῖλομεν τὴν ἀσφαλῆ, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, ἀναγνώρισιν αἰματηροῦ ἔργου Ἑλλήνων τε καὶ Τρῶων πρὸς ἀλλήλους, συμβάντος ἐν ἀρχῇ τῆς τρίτης, ἀπὸ μῆνιδος Ἀχιλλέως, μάχης, ἐξιστορουμένης ἐν Ἰλιάδι, ἀπὸ στίχου 1^{ου} Ραψ. Α. μέχρι στίχου 242^{ου} Ραψ. Σ. διὰ στίχων τετράκις χιλίων καὶ διακοσίων ἐνεήκοντα τεσσάρων.

Ἄπο πρῶτας ἀμφοτέροι οἱ στρατοὶ παρασκευα-

¹ Ἴδε σελ. 67-76 πίν. 5,2 ἐν τῷ πρό τοῦδε τεύχει.

σάμενοι τὰ καθ' ἑαυτοὺς συνεπλάκησαν ἐπὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πεδίου· μετὰ μικρὰν δὲ τῶν Τρῶων ἀντίστασιν οἱ Ἕλληνες διασπῶσι τὰς τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας, ὁ δ' Ἀγαμέμνων ἀριστεύων διώκει μέχρι τῶν Σκαιῶν πυλῶν τὸν Ἐκτορα φεύγοντα Ἰλ. Α. 1-247.

Τρωθέντος δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὑπὸ Κῶννος καὶ εἰς τὰς νῆας ἀναχωρήσαντος, ὁ Ἐκτωρ στρέφεται πλήρης θάρρους κατὰ τῶν Ἀχαιῶν. Ἰλ. Α. 248-298.

Ἐντεῦθεν ἀρχεται τὸ περὶ τὴν γάστραν τοῦ σκύφου ἐπεισόδιον, ἀκριβῶς ἀπὸ στίχ. 273^{ου} Ραψ. Α. ὅτε καταπονηθεὶς ὑπὸ τῆς ὀδύνης τοῦ ἔλκουσ ὁ